

land og selv om Fyn er besat, naar der blot var dette Sted her, hvorfra det danske Flag vaiede — ja, det ærede Medlem rynter paa Næsen, men det hjælper ikke Noget — saa længe den danske Forsvarskraft endnu har Styrke i Hovedstaden, er man ikke tvungen til at slutte Fred. De to sidste Krige bevise Intet, men det lader til, at det ærede Medlems historiske Kundskaber ere ikke bedre for Nutidens Vedkommende end for Fortidens.

Krigsministeren (Bahnsøn): Jeg har paa dette Tidspunkt kun nogle ganske korte Bemærkninger at gjøre til det ærede Medlem for Vangeland (Brandes). Jeg maa tilstaa, at jeg havde egentlig ikke den Opfattelse af hans første Foredrag, at han deri skulde have forlangt, at jeg netop i Dag skulde vise, hvorfor jeg vil have Kjøbenhavn befæstet. Jeg har jo dog saa ofte haft Leilighed til at udtale mine Grunde her, og de have saa ofte været udtalte paa Tryk i Bemærkningerne til de forskjellige Lovforslag, der have været fremsatte om Befæstning, og de forskjellige Forsvarsplaner. Jeg kan iøvrigt ganske henholde mig til, hvad det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds (Thomsen) i saa Henseende har udtalt. Jeg skal derfor ikke nu komme nærmere ind derpaa. Derimod vil jeg gjøre et Par Bemærkninger med Hensyn til det ærede Medlems Forlangende om, at jeg skulde opgive nøiagtig, hvem den Fjende var, jeg vendte. Det troede jeg, at jeg for tilstrækkelig havde antydet, under hvilke Forhold man kan tænke sig, at Landet vil blive udsat for Krig. Der kan være forskjellige europæiske Krigskonstellationer, Faren kan komme fra Tydskland, Rusland, England, Frankrig osv., men jeg tror ikke, at det ærede Medlem kan forlange, at jeg skal sige, at vi ruste os mod en bestemt Magt. En Krigsmagt som Tydskland kan sige, at den rustet mod Frankrig, og Rumænen kan sige, at det rustet mod Rusland, men Belgien kan ikke sige, om det rustet mod Frankrig eller Tydskland, det kan vente et Angreb fra begge Sider; Schweiz kan ikke sige, om det rustet mod Frankrig, Tydskland, Østerrig eller mod Italien, thi der kan være Udset til, at det kan faae at bestille med flere af disse Magter, derfor finder man ogsaa i selve Schweizernes Betænkninger om deres Forsvarsplaner, at de altid gaa ud fra, at de kunne blive angrebne fra flere Sider. Paa samme Maade ere vi stillede. Derfor er det urimeligt at opstille den Fordring, at man her absolut skal sige, mod hvilken Magt man vil ruste sig, det er umuligt. Og naar det ærede Medlem syntes at ville antyde, at Befæstningen var en For-

beredelse til Krig mod en bestemt Stormagt, saa vil jeg protestere derimod. Det er en Forberedelse til et Forsvar, ikke til en Krig. Det Maal, vi stræbe til ved at udvikle vort Forsvar, er netop Fredens Bevarelse, ikke Krig. Naar det ærede Medlem spurgte, hvad jeg troede at en fjendtlig Magt helst vilde være i Besiddelse af, et befæstet eller et ubefæstet Kjøbenhavn, saa er det meget muligt, at han hellere vil have et befæstet Kjøbenhavn, men Sagen er, at det er temmelig vanskeligt for en Fjende at komme i Besiddelse af en Fæstning som den, Kjøbenhavn vil blive efter det Forslag, som er fremsat; det er ikke saa overmaade let, og der vil gaa meget lang Tid med dertil. Kunde en Stormagt komme i Besiddelse af et befæstet Kjøbenhavn, saa kunde det være meget behageligt for den, men Meningen er, at Fæstningen og ligeledes den levende Kraft skal være saa udviklet, at vi kunne præstere et saa betydeligt Forsvar, at en Stormagt nok skal betænke sig paa under saadanne Forhold, hvor den ogsaa andetsids vil kunne have megen Brug for sin Kraft, at jende en større Styrke mod Kjøbenhavn.

Ordføreren (Holstein-Vedreborg): Jeg haaber, at jeg har Lov til at forbigaa de Endringsforslag, om hvilke det er sikkert, at vi ikke blive enige i Aften. Altsaa alle de smaa Endringsforslag, ved hvis Begrundelse for og imod man væsentlig kun kan gjen tage, hvad der staar i Betænkningen eller fra Krigsministerens Side, hvad der staar i Amærkningerne, det have vi læst Mesammen, eller i alt Fald har en stor Del af os læst det. Om Ussjærsø Klædefabrik kan jeg ikke udtale mig, og jeg behøver det maaste ikke efter den lusbige Debat der har fundet Sted derom. Jeg har med Anerkjendelse set den Sver, der har ledet det ministerielle Parti; da Talen var om Klædefabrikken, da brast Sammenholdet. De have fulgt Ministeriet i Lykt og Gjaldt, ofte med Sorg i Hjertet, naar det gjaldt Grundloven. Det var haardt, men de holdt ud — men da det kom til Klædefabrikkerne, saa var der ingen Redning! Det er efter min Mening saare betegnende for den politiske Maagtsstilling her i Landet. Jeg finder, at det er saa meget mærkeligere, som de Herrer ellers, naar det gjælder „Landets Sønner“, ikke ere farrige. Hvor ofte have vi ikke hørt, at vi ere Skyld i, at „Landets Sønner“ maatte gaa uden Baaben. Nu maa de godt gaa nøgne, thi der maa ikke laves Tøi til dem. Klædefabrikkerne først, saa kommer de Andre bag efter. Min Begjæring for Klædefabrikant-